

РЕШЕНИЕ

№ 3052

гр. София, 06.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 23.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на
прокурора Златкова, като разгледа дело номер **4181** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 87 от Закона за
убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. М. К., гражданин на И. срещу решение № 256 от
10.04.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски
съвет, с което на жалбоподателя се отказва предоставяне на хуманитарен статут на
основание чл. 75, ал.1, т. 4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че оспореният административен акт е
нищожен по съображения за противоречие със задължителните указания, дадени от
Административен съд София-град, III състав, в решение № 3656/21.07.2011г. по адм.
дело № 4753/2011г., оставено в сила с решение № 2467 от 20.02.2012г. на Върховния
административен съд на Р. Б., по адм. д. № 12227/2011г. В тази връзка се посочва, че
административният орган изцяло е пренебрегнал задължителните указания, дадени от
съда, като е приел, че не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Твърди се, че
с така постановения акт повторно се нарушава разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ,
което представлява самостоятелно отменително основание по чл. 209, т. 3 от АПК, в
случай че актът не бъде преценен като нищожен в тази си част на основание чл. 177, ал.
2 от АПК.

Според жалбоподателя административният орган не е преценил всички относими
факти и обстоятелства, свързани с държавата на произход – И.. Твърди, че при
постановяването на решението не са взети предвид актуалните справки на

информационните агенции и коментари на политическите анализатори за съществуване на заплахи за сигурността на гражданите в И. към настоящия момент. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение заедно с произтичащите от това правни последици.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адвокат Н., поддържа жалбата и направените със същата искания.

Ответникът – председателя на ДАБ при МС, редовно и своевременно уведомен, не ангажира становище по жалбата.

Участващият в делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че административният акт е правилен и законосъобразен.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт, при спазване на 14 – дневния преклузивен срок по чл. 87 от ЗУБ, считано от връчването му на 18.04.2012г., поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна, поради следните съображения:

Административното производство по реда на ЗУБ е образувано във връзка с решение № 3656/21.07.2011г. по адм. дело № 4753/2011г., оставено в сила с решение № 2467 от 20.02.2012г. на Върховния административен съд на Р. Б., по адм. д. № 12227/2011г., с което частично е отменено решение № 208/11.05.2011г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която е отказано предоставянето на хуманитарен статут на жалбоподателя и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по молбата на М. М. К. след преценка относно наличие на основания за предоставяне на хуманитарен статут на кандидата въз основа на актуална информация за обстановката в И. и в съответствие с дадените в същото указания.

В преписката не са налице данни, установяващи че в хода на така образуваното административно производство с жалбоподателя е било проведено интервю и същият е взел участие при новото разглеждане на молбата. Няма данни да е поискано и становище на ДАНС съгласно чл. 58, ал.7 от ЗУБ.

Производството е приключило с издаването на оспореното решение, в което след анализ на обстановката в страната на произход И. е направен извод, че не са налице заплахи срещу живота или личността на цивилното лице по смисъла на чл. 15, ал.1, б. „в” от Директива 2004/83/ЕО, не е налице въоръжен вътрешен или международен конфликт, поради което за молителя липсва опасност от тежки посегателства в качеството му на гражданско лице. На това основание и предвид липсата на други лични мотиви по смисъла на чл. 9 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

При така установените факти, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма, но при допуснати съществени нарушения на административното производство по ЗУБ. Аргументите за това са следните:

В конкретния случай административното производство пред председателя на ДАБ при МС е образувано на основание чл. 90, ал.2 от ЗУБ във връзка с решение на Административен съд София - град, с което преписката по молбата за закрила, подадена от М. М. К., по искането за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен

статут е върната за ново решаване. В този случай съгласно цитираната норма административният орган е длъжен да вземе решение в 14 – дневен срок.

При новото произнасяне по молбата за закрила важат общите правила за провеждане на административното производство по раздел I, глава Шеста от ЗУБ. В конкретния случай административното производство е приключило без с търсещия закрила да е проведено интервю съгласно изискването на чл. 63а от ЗУБ. Действително в това административно производството е разгледана молбата на М. М. К. подадена на 13.04.2010г., като в хода на предходното административно производство с жалбоподателя са провеждани интервюта, документиран с протокол № УП 4295/05.05.2010г., протокол № УП 4295/29.09.2010г., и протокол № УП4295/11.10.2010г. Това обаче не освобождава ответника от задължението му да проведе интервю съгласно чл. 63а от ЗУБ и в производството по чл. 90, ал.2 от ЗУБ. Общите правила на раздел I, глава VI от ЗУБ не са изключени при новото решаване на молбата на закрила. В разглеждания случай, М. М. К. на практика е лишен от участие в административното производство по издаване на оспореното решение № 256/10.04.2012г. Нарушението е съществено, тъй като председателят на ДАБ в мотивите на оспорения акт е извършил преценка и на заявените от жалбоподателя данни и лични мотиви за желанието му да живее в Б., като е приел, че не могат да бъдат оценени като основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Този извод на ответника почива на обстоятелства, изложени в проведените с М. М. К. интервюта преди повече от една година и не отчита нововъзникналите обстоятелства и личните му мотиви за закрила към момента на издаване на решението. В тази връзка дадените от Административен съд София-град указания не са спазени от председателя на ДАБ при МС. При новото произнасяне по молбата за закрила на М. М. К. същият е трябвало да се съобрази с актуалната обстановка в страната на произход като се извърши преценка относно наличие на основания за предоставяне на бежански или хуманитарен статут на кандидата въз основа на актуалната информация относно обстановката в И.. В хода същото административно производство е представена единствено справка с вх. № 1407/16.03.2012г. относно актуалната обстановка в И., но липсват данни за проведено интервю с кандидата, поради което и настоящата съдебна инстанция приема, че не са спазени правилата на производството по предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут – чл. 58 и сл. от ЗУБ.

Предвид констатираното процесуално нарушение в случая преценката на административния орган за наличието на тези обстоятелства е извършена едностранно и частично, без да е проведено ново интервю с кандидата и без да е изследвана възможността за новонастъпили обстоятелства от бежанската история на М. М. К..

Констатираното съществено нарушение на административното производствените правила е самостоятелно основание за незаконосъобразност на оспорения акт и обосновава неговата отмяна.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение № 256/10.04.2012г. е незаконосъобразно и следва да се отмени, като преписката се върне за ново решаване от председателя на ДАБ. При новото произнасяне следва да бъдат спазени и общите правила за провеждане на административното производство по глава VI от ЗУБ и да се обезпечи участието на М. М. К. в производството по реда на чл. 90, ал.2 от ЗУБ.

За пълнота на изложеното е необходимо да се посочи, че доводите в жалбата за нищожност на оспорения административен акт поради противоречието му с влязло в сила съдебно решение са неоснователни. Съдът е върнал делото за ново произнасяне и

преценка на молбата за хуманитарен статут, но не е постановил във всички случаи да се предостави търсената закрила. Преценката за това е на компетентния административен орган.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 16 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 256 от 10.04.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на М. М. К., гражданин на И. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Административен съдия: